

„Báránykás” vásár

Bár a „báránka” rossz időpontban érkezett, mégis megtartottuk a Pitypang Óvoda szokásos karácsony előtti téli vásárát, Mikulás és a karácsonyi ünnepség között. Megtartottuk, mert hagyománynak számít, mert olyan elszántan készültek az óvó nénik, mert a dadusokkal együtt minden vásárra készülő darabba beleadták kicsit a lelküket is.

November közepétől minden nap egy-egy anyuka megkönnyebbülten, de egyben szomorkásan hagyta el a Pitypang Óvoda épületét. Egyik szemük örült, hogy gyermekük túl lesz a bárányhimlőn (övsömörtől sem kell már tartani!) akár egy életen át, másik szemük sírt, hogy a várva várt decemberi ünnepségeken nem tud részt venni a csemetéjük. Az óvó nénik a fejüket fogták, mert már alig találtak „báránykamentes” szereplőket.

De nem adták fel, lázasan készülődtek a nagy napra, s nemcsak ők, de mi, szülők is. Kellemes meglepetés volt, amikor a szülői alkotódélutánra jó pár anyuka eljött, hogy az óvó nénikkel együtt valami egyedit alkosson. Volt anyuka, aki úgy kéredezkedett el a főnökétől, volt, aki a „pöttyös” kisfiát hagyta otthon a papára bízva, volt, aki még ügyetlenben volt, és itt tartotta a kapcsolatot telefonon ügyfeleivel, de eljöttek, és élvezték, hogy egy kicsit kiszakadhatnak a rutinszerű hétköznapiakból. Hogy ne csak egy köszönésre pillantsanak a gyermekeikkel napközben fog-

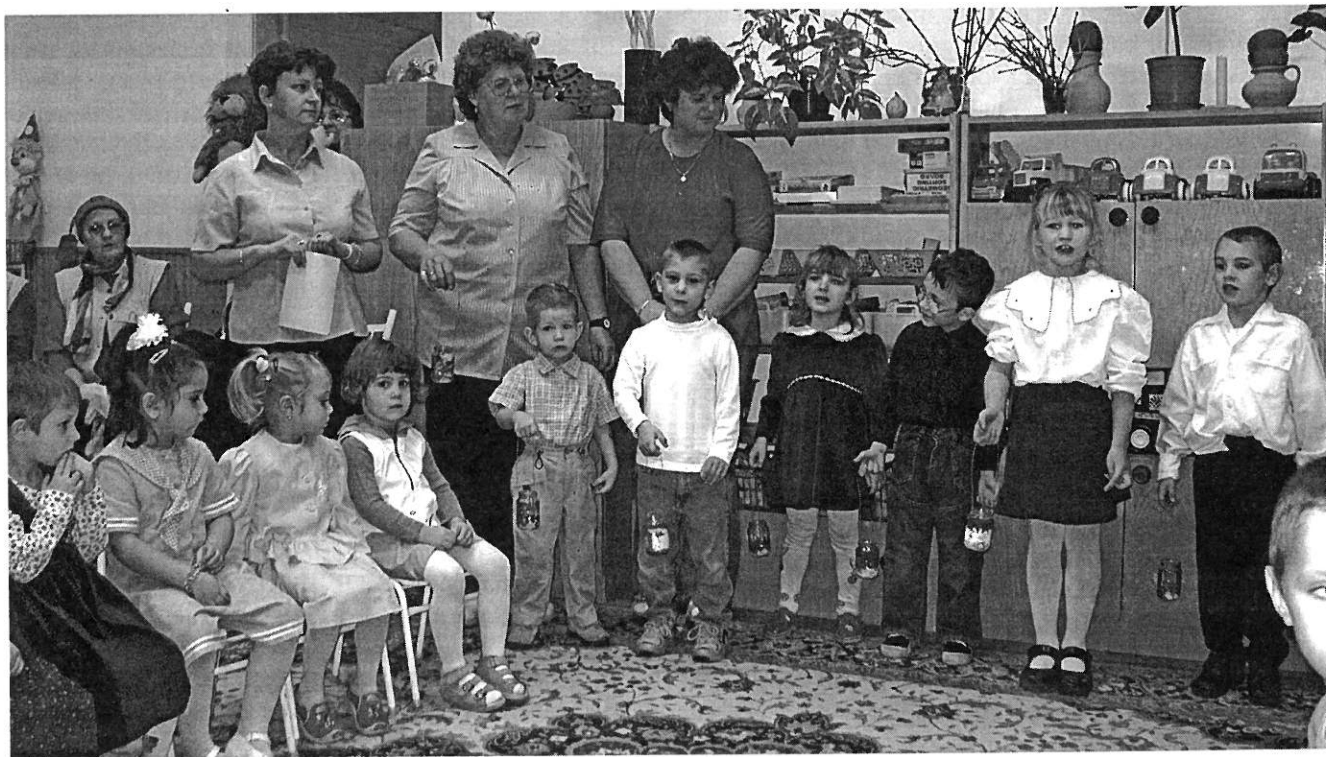
lalkozó óvó nénikre, hogy valami olyat készítsenek (ez évben pompon figura volt a sláger egy anyukától kapott ingyen fonalból), amire egyedül talán soha nem jutott volna idejük. Volt tea, házi süti a gyerekeknek is, akik nagyon szépen eljátszottak zenehallgatás közben a teremben.

A vásár előtti este még az adventi koszorúkat is el kellett készítenünk az oviban, ugyanis kedves visszajáró vendégeink számítottak a szebbnél szebb, jutányos áron kapható karácsonyi kézműves díszekre. Egy teremnyi kiegészítőből válogathattunk ízlésünk szerint, és másnap öröm volt nézni, hogy a bárányhimlős időszak ellenére alkotásaink többsége gazdára lelt. Persze mi is ilyen adventi koszorún gyűjtöttünk gyertyákat és rendeztünk otthon gyertyafényes vacsorákat, várva, hátha a papa haza tud jönni a munkából estére.

Jó volt elmerengeni a gyertyák fényében, és arra a mosolyra gondolni, amit Marady Móni (szmk.vez.) arcán láttam, amikor idézte Fanni lánya kérdését: „Anyá, te mit kapsz azért, hogy készítetted azt a rengeteg koszorút, meg árusítod őket, és még a nagyiéknak is vettél belőlük?”

(Kicsit hosszúra nyúlna az okfejtés, a tényszerű lényeg, hogy a karácsonyi vásár bevételét az óvó nénik értelmes és hasznos gyermekjátékok vásárlására fordítják.)

Kertész Ildikó és Marady Mónika
szmk. tagok

A Tárnoki Iskola Alapítvány tájékoztatója

2005. évi személyi jövedelemadó 1%-ból befolyt összeg 365 752 Ft. Az ezzel együtt keletkezett összegből a kuratórium döntései alapján a következő iskolai rendezvényeket, eseményeket támogattuk: kirándulások, erdei iskolák, nyári táborok, évközi és év végi jutalmazások, körzeti idegen nyelvi verseny megrendezése, szociálisan hátrányos helyzetű tanulók támogatása.

Megköszönve az előző évi támogatásokat, kérjük, ha lehetőségük van rá, és egyetértenek az alapítvány gyerekeit segítő céljaival, úgy az ez évi adójuk 1%-ának felajánlásával továbbra is támogassák azokat.

Tárnoki Iskola Alapítvány adószáma: 18666258-1-13

Király Zoltánné
az alapítvány elnöke